

ระเบียบคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ เพื่อให้การอุทธรณ์และร้องทุกข์เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและธำรงรักษาไว้ซึ่งความเที่ยงธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๓) (จ) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๗๑ ของข้อบังคับคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๒๐ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘ คณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์

“ประธานอนุกรรมการ” หมายความว่า ประธานอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์

“อนุกรรมการ” หมายความว่า อนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

“ผู้อุทธรณ์” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานที่มีสิทธิอุทธรณ์ และผู้ที่ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์แทน

“ผู้ร้องทุกข์” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานที่มีสิทธิร้องทุกข์ และผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์แทน

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง และแนวปฏิบัติอื่นใดในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๕ เจ้าหน้าที่ซึ่งถูกสั่งลงโทษทางวินัย หรือถูกสั่งให้พักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากงาน หรือเลิกจ้าง ตามข้อบังคับคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล มีสิทธิอุทธรณ์ตามระเบียบนี้

ข้อ ๖ การยื่นอุทธรณ์ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์จะอุทธรณ์ด้วยตนเอง หรือจะมอบหมายให้ทนายความ หรือบุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วทำการอุทธรณ์แทนได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ทันเวลาที่กำหนด

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบหมายและผู้รับมอบหมาย ถ้าผู้มอบหมายไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ โดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน และให้มีหลักฐานแสดงตัวผู้ได้รับมอบหมายด้วย

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมหรือกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น คณะอนุกรรมการอาจพิจารณา ให้อุทธรณ์ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๗ การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้อำนวยการภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบ หรือถือว่าได้รับทราบคำสั่งดังกล่าว กรณีผู้อุทธรณ์ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ให้สำนักงานส่งคำสั่ง ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และให้ถือว่าวันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้อุทธรณ์ ได้รับคำสั่งดังกล่าว หากไม่ปรากฏวันที่ในใบตอบรับ ให้ถือว่าวันที่ครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งเป็นวันที่ได้รับแจ้ง

คำอุทธรณ์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

(๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ และวันที่ทราบคำสั่งหรือถือว่าได้รับทราบคำสั่ง

(๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อโต้แย้งคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๔) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๕) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ หรือผู้ได้รับมอบหมายให้อุทธรณ์ แล้วแต่กรณี

หากมีเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้แนบพร้อมยื่นคำอุทธรณ์

ข้อ ๘ คำอุทธรณ์ตามข้อ ๗ ให้ยื่นต่องานสารบรรณของสำนักงาน ทั้งนี้ อาจยื่นคำอุทธรณ์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ และให้ถือว่าวันที่ยื่นคำอุทธรณ์ต่องานสารบรรณของสำนักงานหรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองคำอุทธรณ์เป็นวันยื่นคำอุทธรณ์

ถ้าวันและเวลานั้นเป็นวันหยุดหรือเวลานอกทำการของสำนักงาน ให้ถือว่าสำนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของสำนักงานได้รับในวันและเวลาทำการถัดไป

ให้งานสารบรรณของสำนักงานลงรับคำอุทธรณ์โดยลงทะเบียนเป็นเอกสารลับ

ข้อ ๙ การพิจารณาคำอุทธรณ์ให้ผู้อำนวยการดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่ผู้อำนวยการเห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้ผู้อำนวยการดำเนินการเปลี่ยนแปลงแก้ไขคำสั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้เร่งส่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลและพยานหลักฐานไปยังคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๐ การพิจารณาคำอุทธรณ์ให้กระทำโดยลับ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาจากสำนวนการสอบสวน การพิจารณาข้อเท็จจริงเบื้องต้นของสำนักงาน และสำนวนการดำเนินการทางวินัยในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากบุคคลใด ๆ ที่มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจาหากคณะอนุกรรมการพิจารณาว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้การแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในการพิจารณาคำอุทธรณ์ ถ้าคณะอนุกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นธรรม อาจสั่งให้สำนักงานสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเห็น หรือส่งตัวเจ้าหน้าที่มาให้ถ้อยคำ และกำหนดระยะเวลาในการสอบสวนใหม่หรือการสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วย

ข้อ ๑๑ การพิจารณาคำอุทธรณ์ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อคณะอนุกรรมการได้รับคำอุทธรณ์แล้วให้ดำเนินการพิจารณาโดยเร็วว่าคำอุทธรณ์นั้นเป็นไปตามข้อ ๗ และมีมูลอันควรรับไว้พิจารณาหรือไม่ กรณีคณะอนุกรรมการไม่รับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณาให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

(๒) กรณีคณะอนุกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ควรรับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณาให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วและดำเนินการกระบวนการพิจารณาคำอุทธรณ์ต่อไป

(๓) ในการพิจารณาคำอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการต้องให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอเพื่อให้มีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน ตลอดจนให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ และมีสิทธิขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อโต้แย้งหรือชี้แจงสิทธิของตน

(๔) ให้คณะกรรมการพิจารณาคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลจากผู้อำนวยการ กรณีมีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลา ในการนี้ อาจขยายระยะเวลาตามความจำเป็นและเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ แต่ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสัปดาห์ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า คำสั่งถูกต้องและเหมาะสมแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่า คำสั่งไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสมกับความผิด ให้มีมติเพิกถอนคำสั่ง หรือลงโทษ หรือลดโทษ หรือเพิ่มโทษ หรือลดโทษ หรือยกโทษ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มิผู้ได้รับคำสั่งลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกันโดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๑๓ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้อุทธรณ์

(๒) ชื่อผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์

(๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์

(๕) ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

(๖) ผลการพิจารณาแต่ละประเด็นพร้อมทั้งเหตุผล

(๗) สรุปผลการพิจารณาที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยอุทธรณ์ต้องลงลายมือชื่อของประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการด้วย ถ้าผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ด้วย ถ้าประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งพร้อมเหตุผลของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ได้

ข้อ ๑๔ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาคำอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้แจ้งคำวินิจฉัยนั้นให้ผู้อุทธรณ์และผู้อำนวยการทราบโดยเร็ว และให้ผู้อำนวยการดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่มิคำวินิจฉัย ทั้งนี้ ให้รายงานผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเพื่อทราบด้วย

ข้อ ๑๕ ผู้อุทธรณ์จะถอนเรื่องอุทธรณ์ก่อนที่คณะอนุกรรมการจะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธานอนุกรรมการ และนำส่งผ่านกลุ่มนิติการ เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันระงับไป และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์เรื่องนั้นอีกไม่ได้

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้รอการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นออกไปจนกว่าทายาท ผู้จัดการมรดก หรือผู้รับสิทธิของผู้นั้น จะมีคำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์นั้นหรือผู้มีส่วนได้เสีย จะมีคำขอเข้ามา โดยมีคำขอเข้ามาเองหรือโดยที่คณะอนุกรรมการเรียกเข้ามาเนื่องจากคู่กรณีในอุทธรณ์มีคำขอ

คำขอตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นคำขอเป็นหนังสือต่อคณะอนุกรรมการภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์นั้นถึงแก่ความตาย ถ้าไม่มีคำขอของบุคคลดังกล่าวภายในกำหนดเวลาดังกล่าวคณะอนุกรรมการจะมีคำสั่งจำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบนั้นก็ได้

หมวด ๒

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้ได้บังคับบัญชาผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากผู้บังคับบัญชาเหนือตน ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตน และผู้นั้นแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้น ให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าผู้ได้บังคับบัญชาไม่ประสงค์ที่จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ได้ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๘ การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา ซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใด โดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือกระทำการโดยไม่สุจริต

(๒) เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(๓) ไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติโดยไม่มีเหตุอันควร

(๔) ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่อง อันเป็นเหตุให้เสียสิทธิหรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๕) ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใดที่ไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ผู้ร้องทุกข์อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะร้องทุกข์แทนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจร้องทุกข์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมหรือกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น คณะอนุกรรมการอาจพิจารณาให้ร้องทุกข์ได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๒๐ การร้องทุกข์ ที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้บังคับบัญชาที่ต่ำกว่าผู้อำนวยการให้ร้องทุกข์ต่อผู้อำนวยการ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุแห่งการร้องทุกข์ หากผลการวินิจฉัยของผู้ผู้อำนวยการยังไม่เป็นที่พอใจให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อประธานอนุกรรมการภายในสามสิบวัน

ในกรณีเหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากผู้ประกอบการ ให้ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุแห่งการร้องทุกข์

การร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือและต้องร้องทุกข์สำหรับตนเองเท่านั้นจะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ คำร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์

(๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์

(๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์

(๕) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์แทนกรณีที่จำเป็นตามข้อ ๑๙ หากมีเอกสารพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้แนบพร้อมยื่นคำร้องทุกข์

ข้อ ๒๑ การยื่นคำร้องทุกข์ การนับวันเวลารับคำร้องทุกข์ ให้นับความในข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ผู้ร้องทุกข์อาจยื่นคำร้องทุกข์เพิ่มเติมหรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นคำร้องทุกข์

ข้อ ๒๒ การนับวันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ให้ถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่ไม่มี การลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งตาม (๑) แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง และทำบันทึกระบุเวลา วัน เดือน ปี สถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ไมอาจแจ้งคำสั่งตาม (๒) และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ เมื่อล่วงพ้นสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่ามีผู้รับแล้ว ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์แล้ว

(๔) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรรับทราบคำสั่งที่ไม่เป็นหนังสือนั้นเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๕) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือว่าวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๒๓ การพิจารณาคำร้องทุกข์ให้กระทำโดยลับและดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเป็นการร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาระดับผู้อำนวยการสำนักงาน ให้ผู้อำนวยการมอบหมายรองผู้อำนวยการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง เว้นแต่เป็นเรื่องสำคัญให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงขึ้นคณะหนึ่งจำนวนไม่เกินห้าคน เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริง ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงต้องเป็นบุคคลที่มีตำแหน่งสูงกว่าหรือเทียบเท่ากับตำแหน่งของผู้ถูกร้อง

ให้รองผู้อำนวยการหรือคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้แล้วเสร็จภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับการมอบหมายหรือได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง แล้วแต่กรณี และให้รายงานต่อผู้อำนวยการโดยเร็ว ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้รายงานต่อผู้อำนวยการเพื่อขอขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสัปดาห์โดยต้องแสดงเหตุผลความจำเป็นไว้ด้วย

เมื่อผู้อำนวยการได้รับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ให้พิจารณาสั่งการ และแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบภายในเจ็ดวัน

(๒) ในกรณีเป็นการร้องทุกข์ผู้บังคับบัญชาระดับรองผู้อำนวยการหรือผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ให้ผู้อำนวยการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงขึ้นคณะหนึ่งจำนวนไม่เกินห้าคน เพื่อสอบสวนข้อเท็จจริง โดยมีผู้อำนวยการเป็นประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

ให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องให้แล้วเสร็จภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับการทราบคำสั่งแต่งตั้ง ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสัปดาห์ โดยต้องแสดงเหตุผลความจำเป็นไว้ด้วย

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเสร็จ ให้ผู้อำนวยการพิจารณาสั่งการ และแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๒๔ การพิจารณาคำร้องทุกข์ให้คณะกรรมการดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ อาจมีคำสั่งรับหรือไม่รับคำร้องทุกข์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และเสนอมาตรการเยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์ หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม และแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ

ข้อ ๒๕ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาคำร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในหกสัปดาห์ นับแต่วันที่รับคำร้องทุกข์ โดยอาจเชิญผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์และผู้ร้องทุกข์มาชี้แจง

แสดงพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการขยายเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน โดยต้องแสดงเหตุผลความจำเป็นไว้ด้วย

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้วให้มีมติ ดังนี้

(๑) กรณีเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) กรณีเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอน หรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) กรณีเห็นว่าการที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมายแต่บางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) กรณีเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย และมีความเป็นธรรม หรือสมควรเยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์ แม้ผู้ร้องทุกข์จะมีได้มีคำขอให้มีมติดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

การพิจารณามีมติตามวรรคหนึ่ง ให้บันทึกเหตุผลของการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุมด้วย

ข้อ ๒๗ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาคำร้องทุกข์แล้วเสร็จ กรณีเป็นการร้องทุกข์ตามข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง ให้แจ้งผลการวินิจฉัยให้ผู้อำนวยการทราบ สำหรับการร้องทุกข์ตามข้อ ๒๐ วรรคสอง ให้แจ้งผลการวินิจฉัยให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ ๒๘ ผู้ร้องทุกข์จะถอนเรื่องร้องทุกข์เมื่อใดก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือและยื่นผ่านกลุ่มนิติการ เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาให้เป็นอันระงับไป และจะร้องทุกข์เรื่องนั้นอีกไม่ได้

ข้อ ๒๙ ถ้าผลการวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของคณะกรรมการพบว่าอาจมีการกระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการตามข้อบังคับคณะกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่าด้วยการบริหารงานบุคคลต่อไป

หมวด ๓

การคัดค้านผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๓๐ ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านผู้เป็นประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำความผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือเหตุแห่งการร้องทุกข์

- (๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ถูกร้องทุกข์
 - (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์
 - (๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชา ผู้ออกคำสั่งลงโทษ ผู้ถูกอุทธรณ์ ผู้ถูกร้องทุกข์ หรือผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
 - (๕) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)
 - (๖) เหตุอื่นใดอันมีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง
- การคัดค้านตามความในวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือร้องทุกข์ หรือแจ้งการคัดค้านเป็นหนังสือภายในระยะเวลาที่ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๗ หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิร้องทุกข์ตามข้อ ๒๐

กรณีคัดค้านประธานอนุกรรมการให้ประธานกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย กรณีคัดค้านอนุกรรมการให้ประธานอนุกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย

ในการพิจารณาครั้งแรก ให้ที่ประชุมพิจารณาว่ามีอนุกรรมการที่มีสภาพร้ายแรงที่จะทำให้เกิดความไม่เป็นกลางหรือไม่ หากมีให้อนุกรรมการท่านนั้นออกจากที่ประชุม

ในกรณีคำคัดค้านรับฟังได้ ให้ผู้ถูกคัดค้านหยุดปฏิบัติหน้าที่ในการเป็นอนุกรรมการ โดยให้ถือว่าคณะอนุกรรมการนั้นประกอบด้วย คณะอนุกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน หากผู้ที่หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานอนุกรรมการให้ที่ประชุมเลือกอนุกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ทั้งนี้ หากอนุกรรมการที่ถูกคัดค้านหยุดปฏิบัติหน้าที่มีจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของคณะอนุกรรมการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการใหม่เท่าจำนวนผู้ที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราวเฉพาะเรื่องที่อุทธรณ์ร้องทุกข์นั้นจนกว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายสำราญ สารบรรณ)

ประธานกรรมการสำนักงานพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว